

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814201059
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814201059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu : S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., L. č. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom v Y., G. č. XX, proti žalovaným : 1/ L. H., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., G. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom v J., Ul. I. XXX/XX, 2/ Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., L. č. XXXX/XX-XX, v konaní o odstránenie neoprávnených stavieb a vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/16/2014-51 zo dňa 01. októbra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej v 1/ rade trovy odvolacieho konania v sume 108,63 eur, ich zaplatením jej právnomu zástupcovi JUDr. Petrovi Vevurkovi, advokátovi, J., Ul. I. XXX/XX, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudok prvostupňový súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 325,84 Eur ich zaplatením jej právnomu zástupcovi JUDr. Petrovi Vevurkovi, advokátovi, J., ul. I. XXX/XX, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanému 2/ náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 123, § 135c Občianskeho zákonníka a vykonaného dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom :

Súd nemal preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ nielenže neoprávnene, ale že by vôbec zasahovali do vlastníckeho práva žalobcu k pozemku C-KN parc. č. 56 tým, že majú na ňom čiastočne umiestnené brány - presnejšie ich nosné stĺpiky. Podľa zhodných vyjadrení účastníkov aj predloženej fotodokumentácie sa skutočne stĺpiky týchto brán v súčasnosti nachádzajú na pozemku C-KN parc. č. 56. No ako vyplynulo z presvedčivých výpovedí žalovaných, nikdy predtým nebol ani len náznak sporu o priebeh hranice, ktorú tvoril obvodový múr starého rodinného domu na ešte pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. 54. Zodpovedá to i predloženej snímke pozemnoknižnej mapy. Tento stav sa potom dlhodobo rešpektoval tak právnymi predchodcami žalobcu ako aj žalovaných, nikto ho nespochybňoval a ešte aj účastníci konania boli o takomto priebehu hranice pozemkov presvedčení až do geodetického

zamerania niekedy okolo roku 2011, kedy zistili, že hranica „nových“ C-KN parciel vedie bližšie k domu žalovaných. V danom prípade preto hranicu pozemkov žalobcu a žalovaných tvorí hranica tak ako bola tvorená múrom pôvodného rodinného domu na pôvodnej pk parcele č. 54, pričom v tomto rozsahu do držby a užívania pozemku tvoriaceho dvor pri rodinnom dome vstúpili aj rodičia žalovaných po kúpe v roku 1964. Inými slovami, v tomto rozsahu nadobudli ešte rodičia žalovaných vlastnícke právo k pôvodným pozemkom č. 52 a č. 53 až po múr pôvodného rodinného domu na parc. č. 54. V tomto istom rozsahu zdedili pozemky v roku 1985 aj žalovaní 1/ a 2/. Aj keď v súčasnosti po novom zmapovaní pás dvora medzi múrom pôvodného domu na pk parcele č. 54 a súčasnou hranicou C-KN parciel č. 52 a č. 53 a C-KN parcely č. 56 je znázornený ako súčasť tejto parcely, faktom je, že tento pás je vlastníctvom žalovaných, ktorí ho nadobudli podľa § 460 Občianskeho zákonníka ako súčasť dvora s domom po svojich rodičoch. Žalovaní z týchto dôvodov majú brány umiestnené na svojom vlastnom pozemku, čím nijako nezasahujú do vlastníckeho práva žalobcu k pozemku C-KN parcela č. 56. Na tom nič nemení skutočnosť, že v presne nezistenej dobe (zrejme niekedy po roku 1990) došlo k novému mapovaniu na súčasný katastrálny stav, podľa ktorého hranica sporných pozemkov nie je totožná s pôvodnou pozemnoknižnou hranicou pozemkov tak ako sa dlhodobo a nepretržite užívali, pretože v konečnom dôsledku by žalovaní ako dobromyseľní držiteľia na základe splnenia všetkých podmienok podľa § 134 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 129 ods. 1 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka nadobudli vlastníctvo k tomuto pásu dvora medzi múrom pôvodného domu na pk parcele č. 54 a súčasnou hranicou C-KN parciel č. 52 a č. 53 a C-KN parcely č. 56 vydržaním na základe toho, že pred nimi ešte aj ich rodičia užívali priestor svojho dvora až po múr pôvodného susediaceho rodinného domu celý čas s vedomím, že sú vlastníkmi takto vymedzenej časti zemského povrchu a nikto vrátane právnych predchodcov žalobcu ich v takomto užívaní nerušil. Súd preto zamietol žalobu v časti, kde sa žalobca domáhal odstránenia brán žalovanými, nakoľko tieto brány nie sú umiestnené na takej časti pozemku C-KN parc. č. 56, ktorú by vlastnil žalobca.

Čo sa týka žiadosti žalobcu o vypratanie pozemku C-KN parc. č. 56, zo žalobcom k žalobe priloženej fotodokumentácie vyplýva iba to, že z časti tohto pozemku patriacej žalovaným zasahuje do jeho zvyšnej časti patriacej žalobcovi iba drevená paleta, ktorá je opretá o kovový stĺpik voliéry (dve fotografie na č.l. 7 spisu). Umiestnením iných vecí žalovaní do vlastníckeho práva žalobcu nezasahujú, pretože z predloženej fotodokumentácie vyplýva, že nádoba na komunálny odpad bola zrejme len prechodne umiestnená na jeho pozemku pri stene polyfunkčného domu (fotografia na č.l. 6 spisu) a je premiestňovaná ako to vyplýva z ostatných fotografií (prvá fotografia na č.l. 7, fotografia na č.l. 8 spisu). Preto súd nemal preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) žalovaní týmto spôsobom neoprávnene zasahujú do vlastníckeho práva žalobcu umiestňovaním smetnej nádoby na jeho pozemok. Voliéra je podľa fotodokumentácie umiestnená čiastočne aj na pozemku C-KN parc. č. 56, no zasahuje do tohto pozemku iba v tej časti, v ktorej patrí žalovaným a preto títo nezasahujú do vlastníckeho práva žalobcu, pričom na žiadnej z predložených fotografií sa nenachádza okrasná drevina či iné veci, ktoré by svojim uložením zasahovali do pozemku žalobcu C-KN parc. č. 56 za hranicou tvorenou múrom pôvodného domu na predošlej pk parcele č. 54. Preto jedinou hnutelnou vecou, ktorá presahuje hranicu na pozemok žalobcu je už spomenutá drevená paleta. Táto síce zasahuje do pozemku žalobcu, avšak vzhľadom na to, že svojim umiestnením medzi múr polyfunkčného domu a voliéru tvorí prekážku zabraňujúcu tadiaľto neoprávnenému vstupu do dvora žalovaných, súd považoval výkon vlastníckeho práva žalobcu smerujúci k odstráneniu palety vypratáním v danej situácii za nesúladný s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi smerujúci k odopretiu práva žalobcu na vypratanie pozemku súd videl v tom, že pokiaľ po postavení polyfunkčného domu žalobcom vznikol medzi polyfunkčným domom a voliérou priestor o šírke okolo 90 cm umožňujúci neželaný vstup tretích osôb do dvora žalovaných s tým, že tento priestor tam predtým nebol a žalobca sám po dostavbe neurobil v tomto smere potrebné opatrenia, bolo nevyhnutným, aby si tam sami žalovaní umiestnili vec aspoň čiastočne chrániacu ich dvor pred tretími osobami. Za danej situácie žalobcovi čiastočným umiestnením palety na jeho pozemku nehrozí žiadna ujma v porovnaní s ohrozením súkromia žalovaných, ak by na danom mieste nebola umiestnená žiadna zábrana. Pokiaľ dôsledkom vyhovieť žalobe žalobcu na vypratanie pozemku by bol vznik práve takéhoto stavu, súd v zmysle už citovaného ustanovenia návrh zamietol aj keď žalovaní sčasti zasahujú do vlastníctva žalobcu.

Návrh na uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa ďalších neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobcu súd zamietol z dôvodu, že tento síce svojou povahou ako zdržovací nárok vychádza z ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, no pri formulácii takejto žalobnej žiadosti je nevyhnutné presne opísať spôsob rušenia vlastníka, ktorého sa má rušiteľ zdržať. Inými slovami, vlastník musí uviesť čoho sa má rušiteľ zdržať, pretože všeobecná formulácia „zdržania sa (ďalších) neoprávnených zásahov“ nevyjadruje akého konkrétneho neoprávneného konania sa má rušiteľ do budúcnosti zdržať. Žalobca takto žalobný návrh neformuloval, pričom súd vzhľadom na jeho prejednatelnosť nebol povinný ani oprávnený žalobcu vzhľadom na rovnaké postavenie oboch sporových strán (§ 18 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) akokoľvek poučovať o potrebe špecifikácie návrhu presným opísaním konania. Preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovaným 1/ a 2/ ako úspešným účastníkom priznal náhradu účelne vynaložených trov konania a trov právneho zastúpenia voči neúspešnému žalobcovi. Nakoľko však žalovaný 2/ trovy konania nevyčísľil a ani zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nebol viazaný na pojednávaní vyhláseným výrokom o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/ a preto vyslovil, že žalovanému 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Riadne uplatnené a vyčíslené trovy konania žalovanej 1/ pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola žalovanej 1/ priznaná za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci (pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon určenej podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení):

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 26.02.2014 v čiastke 82,47 Eur (61,85 Eur z návrhu na odstránenie stavieb + 1/3 zo sumy 61,85 Eur z návrhu na vypratanie) + 8,04 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky),

- vyjadrenie zo dňa 25.02.2014 k žalobnému návrhu v čiastke 82,47 Eur + 8,04 Eur režijný paušál,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 01.10.2014 v čiastke 82,47 Eur + 8,04 Eur režijný paušál,

čo je spolu 271,53 Eur plus 54,31 Eur ako DPH 20 % (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky). Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú čiastku 325,84 Eur. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je žalobca povinný prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia zaplatiť právnenému zástupcovi žalovanej 1/.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 O.s.p. zrušiť alebo podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť tak, že žalobe vyhovie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že v konaní súdu prvého stupňa došlo k vadám, keďže súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nesprávne uznal a odôvodnil oprávnenú držbu, t.j. dobromyseľnosť žalovaných a ich rodičov - držiteľov, pričom od začiatku plynutia zákonom stanovenej doby žalovaní a ich rodičia neboli oprávnenými držiteľmi, správne neuznal žalobcov nárok na vypratanie pozemku parc. č. KN-C 56 a nedostatočne zistil skutkový stav, takže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže nesprávne zistil oprávnenú držbu žalovaných a ich rodičov, ktorá je od začiatku neoprávnená, správne nezistil situáciu týkajúcu sa ukľadania, umiestňovania rôznych predmetov na pozemok parc. č. KN-C 56, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže nesprávne uznal a odôvodnil oprávnenú držbu, t.j. dobromyseľnosť žalovaných a ich rodičov - držiteľov, ktorá je od začiatku neoprávnená. Správne neuznal žalobcov nárok na vypratanie pozemku parc. č. KN-C 56 a súčasne konanie prvého stupňa má iné vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ďalej uvádzal, že bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa dôkazy - svedkov, ktorí môžu potvrdiť tvrdenia žalobcu.

K odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie žalovaná v 1/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré špecifikoval vo vyjadrení. Uviedla, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, okresný súd vykonaným dokazovaním úplne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Namietala návrh žalobcu na výsluch svedkov a jeho tvrdenie, že bez vlastnej viny nemohol tento dôkaz navrhnúť v prvostupňovom konaní. Žalobca neodôvodňuje akú mal prekážku pre navrhnutie týchto svedkov, navyše je v konaní zastúpený advokátom a súd riadne poučil účastníkov konania v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a poukazom na ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania navrhovateľ, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa uvádzané v podanom odvolaní, tak odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania správne konštatoval, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudli právni predchodcovia žalovaných v 1/ a 2/ rade kúpnu zmluvou v roku 1963. Na základe uvedeného titulu predmet kúpy užívali kupujúci ako aj právni nástupcovia, hranicu pozemkov nadobudnutých právnymi predchodcami žalovaných tvoril múr rodinného domu právneho predchodcu žalobcu. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaní zasahovali do vlastníckeho práva žalobcu.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. , § 151 O.s.p. Žalovaná v 1/ rade si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia, ktoré vyčísliła v sume 108,63 Eur v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1 právny úkon - vyjadrenie k odvolaniu : 61,87 Eur + 1/3 zo sumy 61,87 Eur - 82,49 Eur v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) , § 13 ods. 3 cit. vyhlášky, režijný paušál : 8,04 Eur, 20% DPH). Žalovaný v 2/ rade si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.